

SỰ GIA TĂNG TÌNH TRẠNG CHẬM PHÁT TRIỂN NGÔN NGỮ Ở TRẺ EM TRONG BỐI CẢNH ĐẠI DỊCH COVID-19 VÀ GIẢI PHÁP HỖ TRỢ CAN THIỆP

Đinh Thị Thiên Ái

Khoa Xã hội học và Công tác xã hội, Trường Đại học Khoa học, Đại học Huế

Email: thienaidinh@gmail.com

TÓM TẮT

Bên cạnh các bệnh lý thực thể và một số nguyên nhân có nguồn gốc sinh học – xã hội, đại dịch COVID-19 là một trong những nhân tố làm gia tăng và trầm trọng hơn tình trạng chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ. Vì vậy, người thực hiện các hoạt động tầm soát chậm phát triển ngôn ngữ, người làm công tác giáo dục, gia đình cần hỗ trợ kỹ năng giao tiếp cho trẻ để có thể giảm thiểu những khó khăn mang lại trong sinh hoạt hàng ngày và học tập. Bằng phương pháp phân tích và tổng hợp lý thuyết, bài viết chỉ ra những vấn đề chính về vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ trong bối cảnh đại dịch, từ đó đề xuất hướng can thiệp thông qua việc tăng cường tương tác, trò chuyện với trẻ, hạn chế sự lạm dụng các thiết bị điện tử/ điện thoại.. Qua đó, trẻ chậm nói trong bối cảnh hiện nay sẽ được tiếp cận đồng bộ từ gia đình, nhà trường góp phần giảm thiểu đến mức tối đa những tác động từ tình trạng này.

Từ khoá: Trẻ em, chậm phát triển ngôn ngữ, đại dịch Covid 19.

1. MỞ ĐẦU

COVID-19 là hội chứng hô hấp do một loại Coronavirus mới có tên là SARS-CoV-2 gây ra, được phát hiện đầu tiên từ Vũ Hán, Trung Quốc, và hiện đã lây lan trên toàn thế giới. Kể từ khi xuất hiện, COVID-19 đã trở thành mối đe dọa sức khỏe toàn cầu, tạo nên những thách thức chưa từng có đối với hệ thống chăm sóc sức khỏe, y tế, vấn đề cung cấp thực phẩm, ổn định kinh tế và cả giáo dục của các quốc gia trên toàn thế giới, trong đó, có Việt Nam. Đại dịch tác động đến đại đa số tầng lớp dân cư trong xã hội, gây ra nỗi sợ hãi, hoảng loạn cho cộng đồng, trong đó trẻ em là một trong những nhóm đối tượng dễ tổn thương nhất đang phải gánh chịu những tác động nặng nề của đại dịch Covid – 19 như: sự gia tăng các rối loạn tâm thần: lo âu, trầm cảm, căng thẳng, các rối loạn hành vi, cảm xúc ảnh hưởng đến chất lượng học tập của trẻ [5,6].

Cho đến nay, hầu hết những nghiên cứu trên thế giới liên quan đến đại dịch Covid 19 tập trung chủ yếu vào đánh giá các yếu tố dịch tễ học, mô hình nguy cơ, sinh lý bệnh và các đặc điểm lâm sàng[7]); một số nghiên cứu khác đó tập trung vào làm rõ

các tác động của đại dịch Covid 19 đối với các khía cạnh khác nhau của cuộc sống bao gồm kinh tế, sức khỏe tâm thần, sự gia tăng thời gian sử dụng màn hình kỹ thuật số và các vấn đề liên quan như chậm nói, cận thị, béo phì, rối loạn giấc ngủ, v.v. [8, 9,10,13,14].

Tại Việt Nam, các nghiên cứu tập trung vào việc làm rõ các tác động của việc học tập trực tuyến đối với học sinh – sinh viên đối với các vấn đề sức khỏe tâm thần của các đối tượng khác nhau, cũng như đánh giá nhu cầu trợ giúp xã hội của trẻ em và gia đình chịu ảnh hưởng bởi đại dịch COVID -19...[1,2,4] Xem xét tổng quan tài liệu cho thấy, hiện nay có một số nghiên cứu liên quan đến sự tác động đại dịch COVID 19 đối với sự phát triển ngôn ngữ nói chung của trẻ nhưng đang ở mức độ rời rạc, đây chính là lý do chúng tôi tiến hành bài viết này nhằm chỉ rõ những tác động đáng kể của đại dịch COVID-19 đối với trẻ em Việt Nam nói riêng là trên toàn thế giới nói chung đối với sự gia tăng tình trạng chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ mầm non, trong đó yếu tố giãn cách xã hội, thiếu hụt giao tiếp, học trực tuyến và lạm dụng việc sử dụng các thiết bị điện tử, điện thoại là những nguyên nhân hàng đầu gây ra vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ em hiện nay.

Bài báo này sử dụng phương pháp nghiên cứu các tài liệu có sẵn, phân tích, tổng hợp các tài liệu tham khảo, qua đó chỉ ra những vấn đề chính về vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ, sự tương quan giữa tác động của đại dịch đến vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ. Trên cơ sở đó, đưa ra một số kiến nghị cho phụ huynh, những người chăm sóc, các nhà giáo dục trẻ và các nhà nghiên cứu quan tâm đến công việc giáo dục trẻ thơ trong bối cảnh sau đại dịch COVID 19.

2. VẤN ĐỀ GIA TĂNG TÌNH TRẠNG CHẬM PHÁT TRIỂN NGÔN NGỮ Ở TRẺ EM SAU ĐẠI DỊCH COVID 19

2.1. Các khái niệm cơ bản

Trong nghiên cứu của mình, Rescorla đã đưa ra thuật ngữ “Chậm ngôn ngữ” hay “chậm nói” thường được sử dụng để chỉ ra những trẻ có một khoảng cách nhất định với các bạn cùng trang lứa trong việc nắm vững từ vựng, âm vị hoặc cú pháp, sự chậm trễ này không do thiếu hụt nhận thức, cảm giác, thần kinh hay cảm xúc xã hội gây ra. Theo tác giả, trẻ chậm ngôn ngữ thường ở giai đoạn 18-36 tháng tuổi, hay được gọi với thuật ngữ nói chậm (latetalker) [8].

Một nghiên cứu khác của Kaiser và Roberts đã chỉ ra rằng sự chậm trễ trong giao tiếp bằng giọng nói và ngôn ngữ là một dấu hiệu ban đầu của sự thiếu hụt phát triển có thể gây ra lo ngại cho học tập và thành công xã hội trong suốt cuộc đời của một người.

Trẻ chậm phát triển ngôn ngữ dẫn đến khó khăn trong việc hiểu được ngôn ngữ của người khác (ngôn ngữ tiếp nhận) và khó khăn khi muốn dùng lời nói (ngôn ngữ biểu đạt) để diễn tả suy nghĩ hay nhu cầu của bản thân. Ngoài ra, chậm phát triển ngôn ngữ còn biểu hiện ở khiếm khuyết khả năng biểu cảm, sử dụng ngôn ngữ cơ thể. Chậm phát triển ngôn ngữ ảnh hưởng rất lớn đến khả năng giao tiếp, khả năng nhận thức và lĩnh hội các giá trị, cũng như kinh nghiệm sống ở trẻ. Trong thực tế, những trẻ chậm phát triển ngôn ngữ cũng khó khăn trong một số kỹ năng như: kỹ năng tương tác hai chiều, chơi theo quy luật trong nhóm, rủ bạn cùng chơi .v.v.

2.2. Nguyên nhân chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ

Vấn đề phát triển ngôn ngữ ở trẻ nhận được nhiều sự quan tâm của các nhà tâm lý học, bác sĩ, nhà ngôn ngữ học và nhà giáo dục. Nhiều nghiên cứu ở các thập niên trước cho rằng chậm phát triển ngôn ngữ có nguồn gốc đa nhân tố, chúng trở nên trầm trọng hơn bởi các yếu tố sinh học hoặc môi trường khác.

Các nghiên cứu chỉ ra rằng, có rất nhiều *nguyên nhân* dẫn đến trẻ chậm phát triển ngôn ngữ: chậm phát triển ngôn ngữ là do hậu quả của khiếm thính, khuyết tật trí tuệ, sang chấn sản khoa, động kinh, tổn thương não, di truyền, giảm tập trung chú ý, hoặc rối loạn phổ tự kỷ. Việc trẻ sinh non (những trẻ sinh ra khoảng giữa tuần 28 đến 32 tuần) cũng là một yếu tố nguy cơ quan trọng đối với chậm phát triển ngôn ngữ...

Các nghiên cứu gần đây đã phát hiện ra một nguyên nhân tác động khác, ảnh hưởng đáng kể đến chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ, là do tiếp xúc sớm với màn hình, lạm dụng việc sử dụng các thiết bị điện tử, điện thoại, thiết bị điện tử có thể liên quan đến khoảng 50% nguy cơ chậm nói và ít giao tiếp ở trẻ; những trẻ em bắt đầu xem tivi trước 12 tháng tuổi với thời gian ≥ 2 giờ mỗi ngày có khả năng chậm ngôn ngữ gấp sáu lần so với trẻ phát triển bình thường [3].

Đại dịch COVID-19 với đặc trưng là các hoạt động giãn cách xã hội, làm tăng các hoạt động gây trở ngại đối với sự phát triển ngôn ngữ của trẻ như: trẻ bị hạn chế các hoạt động vui chơi ngoài trời, trẻ không được đến lớp, tăng thời lượng sử dụng các thiết bị điện tử.... Những yếu tố này làm tăng cao nguy cơ trẻ chậm phát triển ngôn ngữ hoặc làm trầm trọng hơn các vấn đề của trẻ vốn đã có biểu hiện chậm phát triển ngôn ngữ.

2.3. Thực trạng vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ em trong bối cảnh đại dịch COVID 19

Trong thực tế, kể từ sau đại dịch COVID 19, hiện tượng chậm phát triển ngôn ngữ đang gia tăng tại một số nước trên thế giới. Một số quốc gia trên thế giới ghi nhận tình trạng gia tăng trẻ chậm phát triển ngôn ngữ, như: Trung Quốc, Ấn Độ, Mỹ...[10,12].

Tại Việt Nam, chưa có một con số thống kê chính xác nhưng có thể thấy rằng có một sự gia tăng báo động về vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ, số lượng trẻ chậm phát triển ngôn ngữ ngày một tăng nhanh kể từ sau đại dịch, đặc biệt tại các thành phố lớn như Hà Nội, Hồ Chí Minh... Theo BS. Phạm Ngọc Thanh, tại bệnh viện Nhi đồng 1 Thành phố Hồ Chí Minh, số trẻ bị chậm nói đến bệnh viện để kiểm tra và điều trị ngày càng gia tăng; với tình trạng tương tự như vậy, tại Khoa Tâm lý bệnh viện Nhi đồng 2, BS.TS. Ngô Xuân Điệp nhận định rằng: “Thời gian gần đây, khoa tiếp nhận rất nhiều trường hợp trẻ chậm nói do nhiều nguyên nhân khác nhau”. Tại trung tâm Rong Việt trong 5 tháng đầu năm 2022 đã tiếp nhận trên 3.000 trẻ từ 18 tháng tuổi đến 5 tuổi đến nhận dịch vụ tham vấn trị liệu, các trẻ đến trung tâm đa số là do những biểu hiện chậm phát triển ngôn ngữ: hoàn toàn không có ngôn ngữ ở tuổi lên hai hoặc lên ba, khiếm khuyết ngôn ngữ theo độ tuổi, hoặc khả năng giao tiếp kém. Tại một số trung tâm can thiệp ở thành phố Huế, hàng ngày tiếp nhận hàng chục trường hợp trẻ được đưa đến kiểm tra, hầu hết các trẻ này đều có biểu hiện chậm phát triển lời nói và ngôn ngữ. Đặc biệt, hầu hết trẻ chậm phát triển ngôn ngữ ghi nhận trong giai đoạn từ 2-5 tuổi, giai đoạn vàng để phát triển ngôn ngữ cho trẻ.

Vậy câu hỏi đặt ra là vì sao tình trạng chậm ngôn ngữ lại gia tăng sau đại dịch COVID 19. Có thể đưa ra một số nguyên nhân lý giải cho tình trạng này như sau:

Tình trạng giãn cách xã hội trong suốt thời gian dịch bệnh khiến trẻ không được tham gia vào các hoạt động học tập, vui chơi tại các cơ sở giáo dục, trường học. Ở nhiều quốc gia, trong đó có Việt Nam, các biện pháp hạn chế đã bao gồm việc đóng cửa trường học các cấp đổi sang hình thức đào tạo trực tuyến, điều này dẫn đến việc giảm tương tác và hạn chế các kết nối xã hội quan trọng giữa trẻ em, thiếu niên và thanh niên. Tiếp xúc xã hội là điều kiện quan trọng nhất cho sự phát triển toàn diện của trẻ em, đặc biệt giúp trẻ phát triển ngôn ngữ và các kỹ năng giao tiếp xã hội. Kết quả là, các biện pháp giãn cách như vậy có tác động tiêu cực đến các quá trình xã hội hóa và phát triển cá nhân của trẻ [6,10].

Thiếu hụt giao tiếp với bố mẹ, người lớn cũng là một nguyên nhân góp phần gia tăng tỷ lệ chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ trong bối cảnh đại dịch. Một trong đặc điểm bắt buộc của các biện pháp hạn chế đối với các cán bộ, công nhân viên, người lao động là làm việc từ xa. Với những áp lực từ việc làm, việc gia đình (nội trợ, chăm sóc con cái), hầu như phụ huynh, người lớn không có nhiều thời gian giao tiếp với trẻ, dạy cho trẻ học. Bố mẹ phó mặc con cho người giữ trẻ, không có thời gian trò chuyện với trẻ, trẻ thiếu tình thương của bố mẹ, trẻ bị ngược đãi, trẻ bị tách rời với môi trường xung quanh, là những trẻ thường có xu hướng chậm phát triển ngôn ngữ [11].

Trẻ tiếp xúc với thiết bị điện tử như Ipad, điện thoại, tivi nhiều hơn. Trong bối cảnh đại dịch Covid 19, người lớn và trẻ em phụ thuộc vào Internet để làm việc, học tập và giải trí. Kết quả là, các hoạt động thể chất của họ giảm đi và thời gian sử dụng thiết bị

tăng lên [12]. Một thực tế mà chúng ta dễ dàng bắt gặp trong cuộc sống ngày nay, đặc biệt trong bối cảnh đại dịch đó là “cả nhà cùng sử dụng công nghệ” bố, mẹ, con cái - mỗi người một cái điện thoại. Việc trẻ em thường vui vẻ yên lặng khi có một màn hình tivi trước mặt hoặc có một thiết bị điện tử trong tay. Trẻ ăn cơm nhanh hơn và tốt hơn nếu vừa ăn vừa xem tivi/điện thoại. Nhiều phụ huynh cho rằng, tivi là một công cụ tốt để giúp trẻ trở nên ngoan hơn, giúp phụ huynh dễ dàng giải quyết các công việc của mình và giúp học trải qua một ngày nhẹ nhàng hơn. Điện thoại – Tivi trở thành người trông trẻ trong thời đại ngày nay. Các thiết bị này như một “vú em” thời hiện đại nhưng chúng là mô hình tương tác một chiều, không phản ứng một cách phù hợp với hành vi của trẻ khiến trẻ không có tương tác lại. Làm ảnh hưởng đến chất lượng tương quan giữa trẻ và người khác và sự phát triển không đồng đều giữa ngôn ngữ tiếp nhận (hiểu và làm theo mệnh lệnh của người khác) và ngôn ngữ biểu đạt (nói, dùng ngôn ngữ diễn tả nhu cầu của bản thân hay ý muốn).

3. CÁC GIẢI PHÁP HỖ TRỢ TRẺ CHẬM PHÁT TRIỂN NGÔN NGỮ TRONG BỐI CẢNH ĐẠI DỊCH COVID 19

Đại dịch COVID 19 là một tình huống có tính sang chấn gây ra những hậu quả bất lợi lâu dài hơn đối với trẻ em như: gián đoạn các giai đoạn học tập, thay đổi các thói quen hàng ngày, môi trường học tập và gia đình bị xáo trộn, gây ra những hậu quả không chủ ý đến sự phát triển và hạnh phúc của trẻ. Trong đó, vấn đề chậm phát triển ngôn ngữ đang là một trong những vấn đề đáng quan tâm hàng đầu nhất hiện nay. Bởi lẽ chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ thường dẫn đến cảm xúc, hành vi tiêu cực ở trẻ do khó khăn trong giao tiếp với người khác, ảnh hưởng trực tiếp đến sự phát triển của trẻ. Chính vì vậy, các phụ huynh, người chăm sóc trẻ và các nhà giáo dục mầm non cần hiểu những khó khăn của trẻ và có những cách tiếp cận phù hợp và hiệu quả.

Việc chăm sóc cho trẻ chậm nói là một tiến trình lâu dài, cần phải có một kế hoạch cụ thể, qua đó cha mẹ phải hiểu được trẻ. Từ nhỏ, trẻ chậm phát triển ngôn ngữ thường có sự hạn chế trong việc giao tiếp với mọi người, đặc biệt là với những người thân. Vì vậy, trẻ cần được tăng cường các hoạt động tiếp xúc gần gũi như trong các trò chơi, cười đùa, bông ả, gây tiếng động và tiếp xúc qua ánh mắt, đặc biệt là đối với bố mẹ. Bố mẹ có thể tạo ra mối quan hệ thông qua một hoạt động cùng nhau (ăn chung, chơi chung, làm một việc gì đó trong nhà chung với nhau) hay thông qua một vật (cùng trò chuyện qua một câu chuyện kể với những con búp bê, con rối – cùng nhìn về một vật, một hình ảnh nào đó). Cùng xem tranh với trẻ, chỉ cho trẻ các hình ảnh và nhân vật với lời thuyết minh ngắn gọn rõ ràng, cụ thể và đơn giản. Tiến trình can thiệp cho trẻ chậm nói là một chuỗi các hoạt động kéo dài từ 6-12 tháng hay hơn nữa, vì vậy sự kiên nhẫn và lạc quan là điều quan trọng nhất. Cha mẹ nên chú ý, phát hiện kịp thời và cho bé đi khám, điều trị càng sớm càng tốt nếu trẻ nhà mình bị chậm nói. Do giai

đoạn 2-3 tuổi là giai đoạn vàng để can thiệp, trị liệu cho bé. Trẻ càng lớn càng khó điều trị. Hãy hành động sớm để ngăn chặn nguy cơ chậm nói ở trẻ, để con yêu của bạn có thể phát triển bình thường và khỏe mạnh.

Ngoài ra, phụ huynh cần hạn chế dần sự tiếp xúc của trẻ với thiết bị điện tử. Giảm thời gian cho trẻ tiếp xúc với các thiết bị điện tử, đối với các trẻ đã hình thành thói quen xem các thiết bị điện tử thì bố mẹ không phải cắt hoàn toàn và cắt ngay lập tức mà giảm từng bước một: giảm về mặt thời lượng cho trẻ xem ti vi, điện thoại; kiểm soát về mặt nội dung xem. Tổ chức Y tế Thế giới (2019) và Học viện Nhi khoa Hoa Kỳ (AAP) đều khuyến cáo trẻ em nên hạn chế thời gian nhìn màn hình. Học viện Nhi khoa Ấn Độ (IAP) đã đưa ra hướng dẫn về thời gian sử dụng thiết bị cho cha mẹ. Theo IAP (2021), trẻ em dưới hai tuổi không nên tiếp xúc với bất kỳ loại màn hình nào, ngoại trừ các cuộc gọi điện video không thường xuyên với người thân[12]. Đối với trẻ sau 2 tuổi, có thể cho trẻ xem 15-20 phút/ngày với nội dung phù hợp. Quan trọng, khi trẻ xem ti vi nên có người lớn bên cạnh để giúp trẻ có kênh thông tin 2 chiều. Phụ huynh có thể hỏi các tình huống đang diễn ra trên ti vi cũng là một hình thức khuyến khích trẻ tập nói. Đây lại là mặt hữu ích mà thiết bị điện tử đem lại.

Bố mẹ cần tăng cường tương tác với trẻ mọi lúc mọi nơi có thể như tương tác cùng con bất kể khi nào ở gần trẻ giờ ăn, bố mẹ dạy cho con ăn món gì, biết sử dụng các dụng cụ; gần giờ tắm bố mẹ dạy cho con dụng cụ phòng tắm, các bộ phận cơ thể... Bố mẹ chú ý nói to, rõ, lặp lại nhiều lần để trẻ có thể học theo. Cho trẻ đi chơi các khu vui chơi, siêu thị, tăng cường sự kết nối của trẻ với môi trường bên ngoài, giúp trẻ năng động, mạnh dạn hơn. Đồng thời, bố mẹ tích cực khen thưởng, động viên khi trẻ có những hành vi hay lời nói đúng mực để kích thích sự học hỏi của trẻ. Ngoài ra, Bố mẹ cũng cần chú ý đến dinh dưỡng cho trẻ, yếu tố thể chất tốt giúp trẻ phát triển toàn diện, kể cả khả năng phát triển ngôn ngữ.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Bùi Quang Dũng, Nguyễn Thị Hoài Phương, Trương Thị Xuân Nhi (2021). *Một số khó khăn của sinh viên khi học trực tuyến trong bối cảnh đại dịch Covid 19. Nghiên cứu trường hợp đối với sinh viên ngành Công tác xã hội, trường Đại học Khoa học, Đại học Huế.*
- [2] Lữ Thị Mai Oanh, Nguyễn Thị Như Thúy. *Đánh giá hiệu quả học tập trực tuyến của sinh viên trong bối cảnh dịch bệnh covid 19 / VNU Journal of science: Education Research, Vol. 37, No. 1 (2021) 92-101*
- [3] Nguyễn Bảo Uyên. *Tương quan giữa việc tiếp xúc sớm với màn hình và chậm phát triển ngôn ngữ ở trẻ mầm non* , Website: <https://hoannang.edu.vn/tuong-quan-giua-viec-tiep-xuc-som-voi-man-hinh-va-cham-phat-trien-ngon-ngu-o-tre-mam-non-tong-quan-tu-mot-so-nghien-cuu-nuoc-ngoai/>
- [4] Đặng Thị Thương, Trần Hoàng Mỹ Liên, Phạm Thị Thanh Duyên, Nguyễn Thị Thu Trang, Trần Minh Hiến, Lê Anh Tuấn . *Thực trạng sức khỏe tâm thần và một số yếu tố liên quan trong*

- bối cảnh dịch COVID-19 của học sinh trung học phổ thông tại Hà Nội năm 2020. Tạp chí Y học Dự phòng, 30(10), (2020) 53-61*
- [5] COVID-19 situation in the WHO European Region [база данных онлайн]. Copenhagen: WHO Regional Office for Europe; 2021, Website: <https://who.maps.arcgis.com/apps/dashboards/ead3c6475654481ca51c248d52ab9c61>
- [6] Jiao, W. Y., Wang, L. N., Liu, J., Fang, S. F., Jiao, F. Y., Pettoello-Mantovani, M., & Somekh, E. (2020). *Behavioral and Emotional Disorders in Children during the COVID 19 Epidemic*. The Journal of pediatrics, 221, 264266.e1
- [7] Kristian G Andersen, Andrew Rambaut, W. Ian Lipkin, Edward C Holmes & Robert F. Garry. *The proximal origin of SARS-CoV-2*, 2020.
- [8] *Late talkers: Language Development, Interventions, and Outcomes* / edited by Leslie A. Rescorla L., Philip Dale., Ph.D., Bryn Mawr College. (CLI) 1st Edition, 2013.
- [9] Racine, N., Cooke, J. E., Eirich, R., Korczak, D. J., McArthur, B., & Madigan, S. (2020). *Child and adolescent mental illness during COVID-19: A rapid review*. Psychiatry research, 292, 113307. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.113307>
- [10] Paulo Marcos, Brasil Rocha. *The Covid pandemic and its possible consequences to language speech developmen and deley in children: an urgent issue* // Audiology Communication Rearch, 2021
- [11] Sara A. Charney, Stephen M. Camarata, Alexander Chern. *Potential impact of the Covid 19 Pandemic on Communication and Language Skills in Children* / Otolaryngology-Head and Neck Surgery 2021, Vol. 165 (I) I-2
- [12] Vrinda R., Krishna A. R., Suja Kurian Kunnath. *Appropriate Screen Time Use to Prevent Speech and Language Delay in Toddlers during the Covid-19 Pandemic: A Brief*
- [13] Xie, X., Xue, Q., Zhou, Y., Zhu, K., Liu, Q., Zhang, J., & Song, R. (2020). *Mental Health Status Among Children in Home Confinement During the Coronavirus Disease 2019 Outbreak in Hubei Province, China*. JAMA pediatrics, 174(9), 898–900.
- [14] Информационный бюллетень – Дети и подростки, лишенные свободы, во время ответных мер в отношении COVID-19 в Европейском регионе ВОЗ. Копенгаген: Европейское региональное бюро ВОЗ; 2020, Website: <https://www.euro.who.int/ru/media-centre/sections/fact-sheets/2020/factsheet-vulnerable-populations-during-covid-19-response-children-and-adolescents-deprived-of-liberty-june-2020>

THE INCREASE OF DELAYED LANGUAGE DEVELOPMENT IN CHILDREN IN THE CONTEXT OF THE PANDEMIC COVID-19 AND SOLUTIONS TO SUPPORT INTERVENTION

Dinh Thi Thien Ai

Faculty of Sociology and Social work, University of Sciences, Hue University

Email: thienaidinh@husc.edu.vn

ABSTRACT

Apart from physical diseases and a number of causes of socio-biological origin, the COVID-19 pandemic is one of the factors that increases and aggravates the delay in language development in children. Therefore, people who conduct screening activities for language delay, educators, and families need to support children's communication skills so that they can minimize difficulties in daily life and study. By analyzing and synthesizing theories, the article points out the main problems of language retardation in the context of the pandemic, thereby proposing intervention directions through enhanced interaction and conversation. With children, limit the abuse of electronic devices/phones impact of this situation.

Keywords: Children, delayed language, pandemic Covid 19.

Dinh Thị Thiên Ái sinh ngày 28/03/1988 tại Thừa Thiên Huế. Bà tốt nghiệp hệ chuyên gia tâm lý năm 2013 tại trường Đại học Tổng Hợp Quốc Gia Ivanovo, tốt nghiệp tiến sĩ chuyên ngành Tâm lý học tại trường Đại học Ngôn ngữ Quốc Gia Matxcova năm 2018. Bà công tác tại trường Đại học Khoa Học, Đại học Huế từ năm 2019.

Lĩnh vực nghiên cứu: Tâm lý học phát triển, các vấn đề sức khỏe tâm thần, rối loạn phát triển ở trẻ em.